

Návštěva polských chovatelů

18. července brzy ráno se 14 chovatelů, mezi nimi i několik zaměstnanců zoologických zahrad, vydalo na cestu do Polska. Cílem naší cesty byla malá vesnice Visla, kousek za hranicí s Českou republikou, kde byl s naším průvodcem a organizátorem celé akce Karolom Sepielakem domluven sraz. Z tohoto místa jsme se vydali na prohlídku odchovny tetřeví zvěře na Lesní správě Visla, našemu hlavnímu cíli celé návštěvy.

Společná fotografie účastníků návštěvy a pana Zenon Zonca (uprostřed v bílé košili), Karol Sepielak (vpravo)

V odchovně se nás ujal pan Zenon Zonca zástupce správce polesí a vedoucí odchovny. V poutavé prezentaci nás seznámil se způsobem chovu tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*) v jejich odchovně a s dosaženými úspěchy.

Kuře tetřeva hlušce (*Tetrao urogallus*)

Tetřevi ve vypouštěcí voliérě

Ze všech údajů uvedu pouze dva: 567 jedinců vypuštěno do přírody za deset let - od roku 2002 do roku 2012. Podle výzkumu z roku 2006, kdy bylo 10 tetřevů vybaveno vysílačkou, lze usuzovat, že 50 % ptáků přežívá v přírodě déle než jeden rok. Tyto impozantní výsledky nebyly dosaženy v žádném chovatelském zařízení v České republice ani na Slovensku. Jistě zde hraje významnou roli vysoká erudice zaměstnanců odchovny a obrovské zapálení pro chov tetřevů. Mimo to je již při příjezdu do odchovny patrné, že zde byly ve prospěch vhodného prostředí pro tetřevy, investovány nemalé finanční prostředky. Po prezentaci jsme si prohlédli odchovnu a před obědem se s přáním mnoha dalších úspěšných odchovů rozloučili.

Druhou naší zastávkou bylo soukromé chovatelské zařízení rodiny Ochojsovcových v Katowicích. U nich jsme viděli především početnou sbírku satyrů, zejména satyrů Cabotových. Přestože původem

Jeřábek kanadský (*Bonasa umbellus*)

pocházejí od pana Hermance z Belgie a pana Múlera z Německa, je velká škoda, že rodičovský pár nenechali DNA testovat. Doufám, že po našem rozhovoru tak brzy učiní. Velkým překvapením pro mne byl chov jeřábka kanadského (*Bonasa umbellus*) a tetřívka prériového (*Tympanuchus cupio*). Oba druhy se v soukromých chovatelských zařízeních běžně nevyskytují a bylo pro mne potěšením je u polských chovatelů vidět.

Poslední zastávku prvního dne jsme uskutečnili u Karola Sepielaka v Miechowě. Na Karolově kolekci bylo vidět, že se jeho nadšení pro hrabavé přenáší i na jeho péči o jeho svěřence. Milým překvapením byla velkorysá tabule pokrmů připravená jako občerstvení, po které mnoho z nás již nemuselo večeřet a účast celé rodiny při následném přátelském posezení. Chyběla pouze Karolova maminka (zdravotní sestra), která měla službu, přesto bych jí rád alespoň na dálku poděkoval za přípravu lahodných pokrmů. Ubytování jsme byli v hotelu nedaleko Karolova bydliště, kde jsme celý den zakončili při posezení v restauraci nad sklenicí zlatavého moku. Ten nám při panujících vedrech přišel opravdu vhod. Druhý den jsme si po snídani krátce prohlédli centrum Miechowa s dominantou tamního kostela. Nádherný kostel je kopií kostela ze svaté země a Jan Pavel II do něho daroval věrnou kopii turýnského plátna. Ač jsem si vědom, že mezi Poláky je mnohem více lidí vyznávajících katolickou víru, účast na nedělní ranní bohoslužbě mne vskutku překvapila.

První naší chovatelskou zastávkou druhého dne byla zoologická zahrada v Krakově. Pěkná středně velká zoo mne potěšila pohledem na přirozený odchov bažanta Edwardsova (*Lophura edwardsi*). Při vzpomínce na svého kohouta jsem jen tiše záviděl, jak „snadné“ je odchovávat, když pár spolu funguje. V jedné z vedlejších voliér mne zaskočil pohled na bažanta diamantového (*Chrysolophus amherstiae*). Myslím, že především zoologické zahrady by ve svých chovech měly dbát na čistotu druhu a propagovat tyto zásady chovu mezi chovatelskou veřejností. Z tohoto pohledu se zdá nepochopitelná ukázka hybridního jedince (zřejmě F1 generace) mezi bažantem diamantovým (*Chrysolophus amherstiae*) a bažantem zlatým (*Chrysolophus pictus*) ve voliérě popsané cedulkou „bažant diamantový“.

Tudy cesta nevede!!! Hybridní jedinec bažant diamantový x bažant zlatý

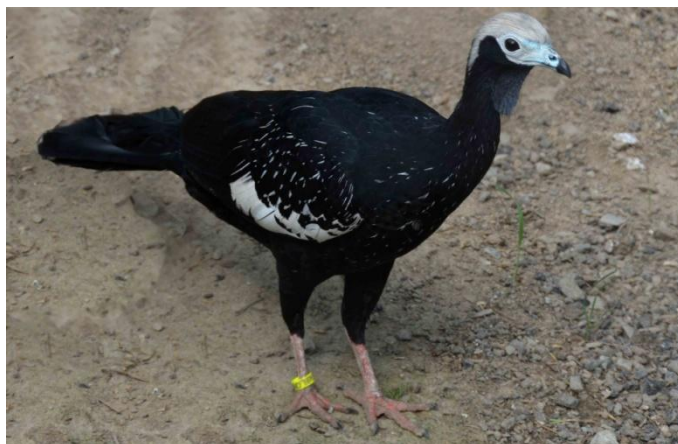
Ze zoo jsme zamířili do městečka Tomaszowice k chovateli papoušků a vodního ptactva panu Macieju Gasiorekovi. I přes zdánlivou vzdálenost námi chovatelsky preferovaných druhů ptáků řádu hrabavých jsme diskutovali problémy péče o chovance, voliéry a hnízdní problematiku. Nápaditě vybudované hnízdní prostory mohly být inspirací pro mnohé chovatele.

Poslední naše zastávka byla u pana Zabeka v městečku Rabka. Již při vstupu do jeho království zaujme oko návštěvníka okrasnými dřevinami a květinami bohatě osázená členitá zahrada. Několik komplexů voliér je přirozeně umístěno po celé ploše a dokresluje poklidnou atmosféru celého místa. Početné kolekce druhů hrabavých dominovaly dva druhy hok (hoko proměnlivý – *Crax rubra*, hoko přilbový – *Pauxi pauxi*) a guan trinidský (*Pipile pipile*). Za zmínku stojí i tři poddruhy bažanta měděného (*Syrnaticus soemmerringii*) a početný odchov pávů. Pěkně řešené velké chovatelské zařízení s kaskádou rybníčků zaujalo i chovatele vodního ptactva. Z vodního ptactva zbarvením dominovaly kachnice kaštanové (*Oxyura jamaicensis*), které spokojeně užívaly vodních ploch. Snad nejmalebnějším místem byl malý rybníček s ostrůvkem a jeho okolí.

Kachnice kaštanová

Guan trinidadský

Závěrem chci poděkovat Karolovi Sepielakovi, jeho bratru a celé rodině za velmi přátelské přijetí a Karolovi za zorganizování celého pobytu. Již nyní se těším na další návštěvu, na kterou nás Karol pozval. Rád bych tuto návštěvu uskutečnil příští rok na jaře a navštívil chovatele v okolí Varšavy.

Text a foto: Ing. Jiří Mrnka
j.mrnka@wpacz-sk.com